

[Maigaard.]

ting. Den ene er det beslutningsgrundlag, der foreligger. Kan man overhovedet i dag med de oplysninger, der foreligger, inden for en overskuelig tid tage et standpunkt til planerne om en Amagerby 3? Det er det ene problem. Det andet er spørgsmålet om beslutningsmetoden, det er spørgsmålet om de beslutninger, regeringen træffer i kraft af landets love, og det er spørgsmålet om regeringens og ikke mindst boligministerens forhold til folketetinget.

Det er de to ting, jeg synes vi skal drøfte: beslutningsgrundlaget og beslutningsmetoden. Så må vi, når sagen er bedre oplyst, diskutere for eller imod Vestamager.

Det, som jeg synes man ud fra redegørelsen, som også jeg godt vil takke for, i alt fald kan anke over i forhold til regeringen, er, at den øjensynligt er indstillet på at tage stilling til planerne om en Amagerby 3, før dispositionsplanen for Vestamager er endeligt godkendt, og før der foreligger en regionplan for hele det storkøbenhavnske område, og jeg synes godt, at man kan sige, at disse tre ting: regionplan for hovedstadsregionen, dispositionsplan for Vestamager og planen for Amagerby 3 hænger sammen og må ses i sammenhæng. Vi må regne med, at vi ganske få år efter 1974 har en regionplan for København, og jeg skulle tro, om ikke af andre grunde, så ud fra ministerens egne ord, at det vil tage en tilsvarende periode at få godkendt dispositionsplanen. Ministeren siger, at godkendelsen ligger noget ud i fremtiden, så efter min mening må det være et spørgsmål, om det ikke er indiskutable forudsætninger for en stillingtagen til Amagerby 3, at der er vedtaget en regionplan, og at dispositionsplanen ikke blot foreligger i kommunens udkast, men også er færdigbehandlet og godkendt i ministeriet. Det, som jeg synes er det bedrøvelige ved ministerens redegørelse, er, at man i ministeriet øjensynligt overvejer at tage stilling til Amagerby 3, uden at i alt fald dispositionsplanen er på plads, er godkendt. Det synes jeg er trist, fordi det spiller en vældig rolle for et miljø, som efter regeringens planer kan gå hen og blive et miljø for op til 25.000 mennesker. Når man har så stor en opgave foran sig, synes jeg, det er vigtigt, at man er påpasselig, og at man tænker på disse 25.000 mennesker, der skal bo der. Jeg synes også, det

er trist, at man tænker sig at tage stilling nu, fordi en så stor bebyggelse på Vestamager givetvis vil foregribe den planlægning, som skal laves af det nye hovedstadsråd.

Derfor vil jeg godt sig nogle ord om hele hovedstadsområdet planlægning. Det er karakteristisk for ministeren, at han påkalder sig Egnspanrådets udtalelser. Det går igen i redegørelsen, og det går også igen i det dokument, der lidt snørklet hedder „Notat vedrørende Egnspanrådets forslag til regionplan for hovedstadsområdet for 1970-85“, altså regeringens debatindlæg vedrørende egnsplanen. Derfor synes jeg, det er vigtigt, når vi skal drøfte Amagerby 3's forhold til hele regionen, at slå efter i kilden og se, hvad det egentlig er, Egnspanrådet har sagt, og her vil jeg godt citere nr. 2 på side 39, hvor der står:

„Egnspanrådet har derfor måttet lade spørgsmålet om såvel udformningen af en eventuel byvækst på Vestamager som udbygningstakten stå åben, indtil oplysninger om lufthavnens anlægstidspunkt og Københavns kommunes endelige dispositionsplanudkast foreligger som grundlag for forhandlinger, der kan føre til en endelig afklaring om Vestamagers udnyttelse.“

Det, ministeren har hæftet sig ved, er, at nu foreligger der et dispositionsplanudkast, og derfor kan vi gå i gang med Amagerby 3. Det er visse rigtigt, at der foreligger et dispositionsplanudkast, men det, der er Egnspanrådets mening, er, at dispositionsplanudkastet ikke kan give anledning til en isoleret beslutning om Amagerby 3, men til en diskussion om hele Vestamager. Det er meningen. Egnspanrådet har udtrykkelig gjort opmærksom på — det kan man diskutere, men det er i alt fald dets standpunkt — at der er reserveret 25.000 boliger på Amager, og det, der er meningen, er, at diskussionen om disse 25.000 boliger, altså om hele Amagerplanen, 1, 2, 3, hvad de nu hedder, skal finde sted, når dispositionsplanudkastet foreligger. Men det er ikke meningen, at man på baggrund af et dispositionsplanudkast skal tage stilling til Amagerby 3 som et isoleret fænomen. Det er efter min mening at trække Egnspanrådets udtalelser længe, end de kan holde til, at ministeren øjensynligt gør det, og jeg synes, at det til gavn illustrerer svagheden ved at overveje at